

SZÖCS MARGIT

Télelő

Korcsolyával jár a szél
orkán-iskolába,
öltözködnek a rügyek
kéreg-pizsamába,

ágakon a madarak
pehely-zoknit húznak,
dideregnek a dombok,
titkon összebújnak,

helyben áll a hóember,
mintha lába fájna,
bokrokon a puffos hó:
angyalpihe-párna.

MOLNÁR KRISZTINA rajza

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hópihe

Hópihe, tejfehér,
egyre hull, égig ér,
illanó, libbenő,
kavarog, egyre nő.

Vaktában zuhanó,
napfényben csillanó,
védtelen, álmodó,
tenyérben olvadó.

Reggelre, hó-hahó,
bokáig ér a hó!

VARGA KATALIN

Téli lakoma

Tél lett. Vastag hótakaró borította a földet. Az erdei állatok éheztek és fáztak. Mit tett a kis sün? Tüzet rakott. Sütnivaló tököt vett elő. A tököt felvágta, magvait kikaparta, húsát kis darabokra vágta. A tökdarabokat megsütötte. A tökmagot megpörkölte.

Mit tett ezután a kis sün? Hócipőt húzott, bundát öltött, és a fejét bekötötte a kockás sáljával. Az illatozó sülttökdarabokat tálcára rakta, és kiült az odúja elé.

– Itt a finom, forró, mézízű elede! – rikkantotta.

A vidám kínálgatásra odasereglettek az állatok: a róka, a farkas, a vadkan és a két fia, az őz, a borz és a nyúl.

– A hangos sürgés-forgásra felébredt barlangjában Medve Pál.

– Brumma, brumma! Mi lehet ez? – indult a lakomázók felé.

Hű, de megörült a jó ételnek! Hat darabot falt fel belőle. Mikor

vége lett a lakomának, örömeiben meghívta magához a kis sünt téli vendégnek.

A kis sün beköltözött Medve Pálhoz.

Pipáztattak, dominóztak, és hozzá pörkölt tökmagot rágtak.

WEÖRES SÁNDOR versei

Csupa fehér

Reggel süt a pék, süt a pék
Gezemice-lángost.
Rakodó nagyanyó
Beveti a vánkost.

Reggel nagy a hó, nagy a jég,
Belepi a várost.
Taligán tol a pék
Gezemice-lángost.

Rajzolj egy-egy lángost a zöld meg a kék
sapkás kisgyerek kezébe, és két-két csengőt
a szánra és a barna ló nyakába!

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

